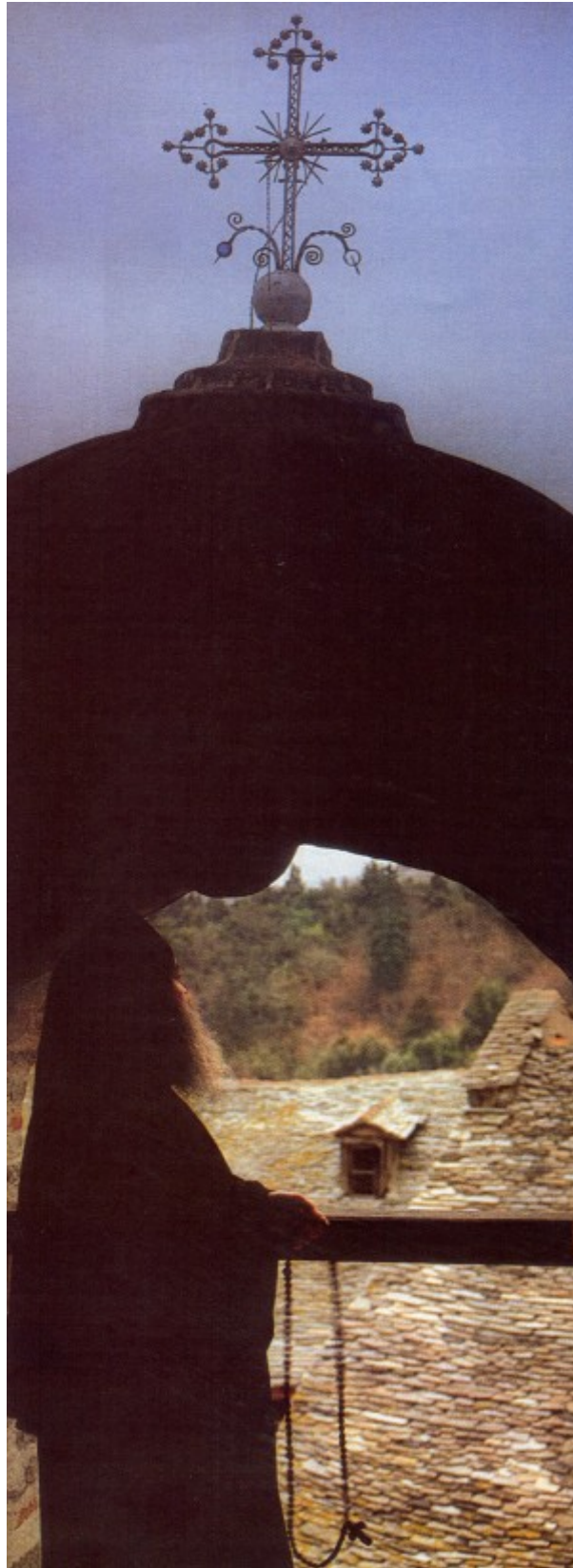
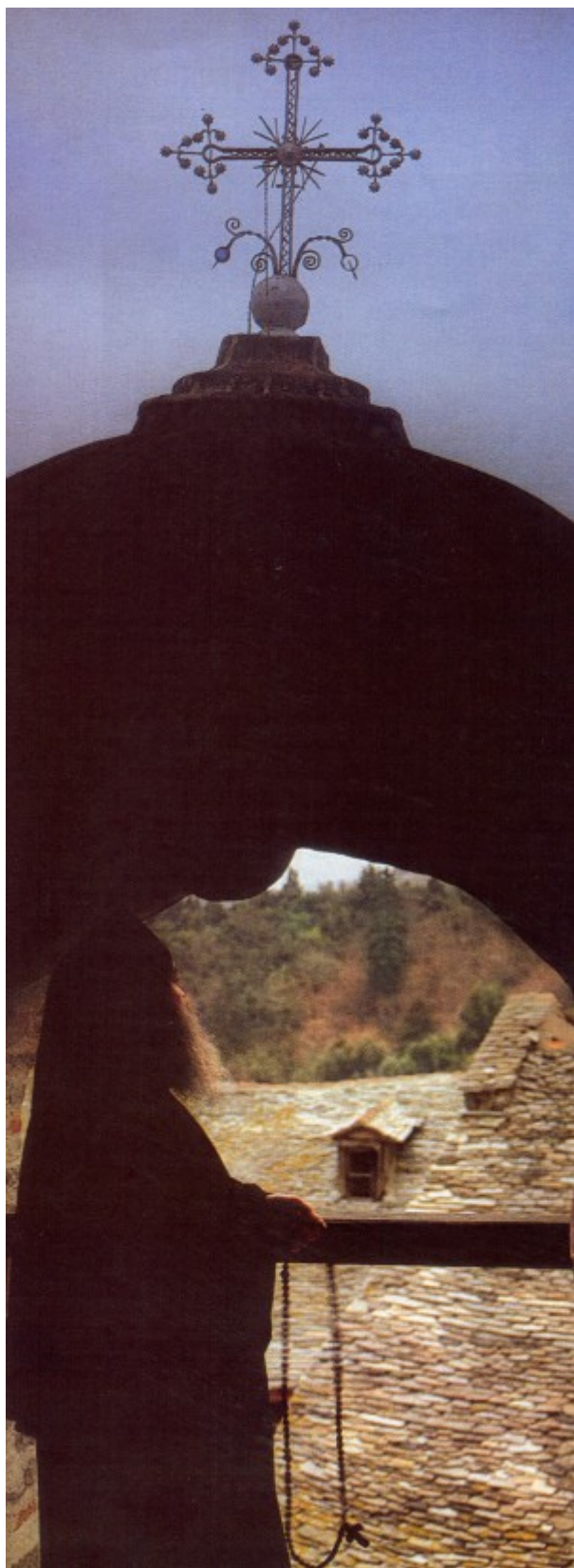

15 Φεβρουαρίου 2020

Άγιος Άνθιμος ο Χίος: Κύριε των δυνάμεων...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού». Πώς ο Κύριος θα είναι μαζί μας. Ο Χριστός είναι δύναμη.

«Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού...». Άραγε τί θέλουν να πουν αυτά τα λόγια;

Κάτι καλό όμως θα είναι και ευχάριστο, για να το παρουσιάσουν οι άγιοι Πατέρες να λέγεται τώρα, αυτές τις ημέρες της άγιας Τεσσαρακοστής. Ποιός βασιλιάς, ποιός εξουσιαστής, ποιός άρχοντας, ποιός ηγεμόνας είναι σε αυτόν τον κόσμο, που δεν έχει εξουσία; Τόση δύναμη έχει ο λόγος του, ώστε εκείνο που θα προστάξει να γίνει αμέσως. Όμως δύναμη πνευματική δεν μπορεί να τους δώσει.

«Κύριε των δυνάμεων μεθ' ημών γενού». Παρακαλούμε τον βασιλέα των ουρανών να μας δώσει κάποια δύναμη πνευματική. Τώρα, αυτές τις ημέρες πολύ σωστά όρισαν οι άγιοι Πατέρες να το λέμε αυτό και να τον παρακαλούμε να έλθει μαζί μας. Έλα εσύ, που είσαι ο εξουσιαστής όλων των δυνάμεων, εσύ που είσαι Κύριος των πάντων, έλα μαζί μας. Τί να κάνεις; να γίνεις παρήγορός μας, έλα να γίνεις συνήγορός μας, δάσκαλος και ιατρός μας· εσύ που εξουσιάζεις τα πάντα «μεθ' ημών γενού». Τον παρακαλούμε να μας δώσει κάποια δύναμη.

Αυτή όμως η δύναμη απλώς και ως έτυχε δεν έρχεται. Δεν είναι κανένα ρούχο να το φορέσουμε, δεν είναι κανένα πράγμα υλικό, για να το πάρουμε· είναι μία δύναμη πνευματική. Είναι ο ίδιος ο Θεός, τον οποίον παρακαλούμε να έλθει μαζί μας. Είναι πανέτοιμος για να έλθει· είναι πολύ πρόθυμος και έτοιμος κάθε στιγμή με ευχαρίστηση, με χαρά, με καλή διάθεση, να έλθει να επισκιάσει και να βοηθήσει τον άνθρωπο, αλλά πρέπει να του ετοιμάσουμε τόπο.

Ποιός είναι αυτός, που έχει τόσες δυνάμεις; είναι αυτός ο Χριστός, που ήλθε και έχυσε το πανάγιό Του αίμα, για να μας εξαγοράσει και να μας δώσει δύναμη, ώστε να πατούμε επάνω «όφρων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού». Αλλά δεν έρχεται έτσι· πρέπει πρώτα – πρώτα να καταδαμάσουμε τα πάθη μας. Για τούτο οι άγιοι Πατέρες όρισαν να το λέμε τώρα, αυτές τις ημέρες, που είναι η νηστεία· διότι η νηστεία καταδαμάζει τα πάθη. Εάν δεν καταδαμαστούν αυτά, δεν έρχεται ο Θεός.

Ποιό όμως να είναι το μέσον, με το οποίο θα μπορέσουμε να φέρουμε τον Θεό μαζί μας; Πιστεύω ότι το ξέρετε. Το μέσον αυτό, με το οποίο θα φέρουμε τον Θεό μαζί μας, είναι αυτή η συντριβή της καρδιάς. Να συντρίψουμε την καρδιά μας και να φέρουμε στον εαυτό μας την αγάπη, την ταπείνωση, την υπομονή και επιμονή στο αγαθό, για να μείνει ο Θεός μαζί μας. Δύσκολο όμως είναι. Διότι τα πάθη μας δεν τα δαμάζουμε εύκολα.

Επικαλούμεθα τον Θεόν στο κελλί μας, μέσα στην εκκλησία, κλαίμε, συντρίβουμε τον εαυτό μας, άλλα διάφορα κάνουμε, βγαίνουμε όμως κατόπιν έξω και εκείνα, τα οποία κερδίσαμε, τα δαπανάμε. Πώς; Με το μίσος, την κακία, την πονηρία, με την κρίση, με την κατάκριση και με τα άλλα πάθη, τα οποία πολεμούν καθημερινά τον άνθρωπον. Φωνάζουμε: Κύριε των δυνάμεων έλα μαζί μας... αλλά αυτά

απομακρύνουν τη χάρη του Θεού, και δεν έρχεται. Δεν φοβούμεθα το Θεό, αλλά και δεν τον αγαπούμε· ναι έλεγε ο μέγας Αντώνιος, ότι εγώ δεν φοβούμαι τον Θεό, αλλά τον αγαπώ ολοψύχως, διότι η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβο.

Πώς δείχνουμε ότι δεν τον αγαπούμε εμείς; διότι όταν μας τύχει μια προσβολή, δεν υπομένουμε, όταν μας τύχει κάτι που μας παροξύνει, δεν υποκύπτουμε, όταν μας έρχεται να κάνουμε κάτι, το οποίο είναι μισητό ενώπιον του Θεού, δεν το αποφεύγουμε. Ποιόν βλάπτουμε; τη ψυχή μας. Εκεί που θα βλαφτείς, εκεί πηγαίνεις· εκεί που θα σκοτισθεί το μυαλό σου, εκεί τρέχεις. Τί θα κερδίσεις; αντί χαρά, λύπη· αντί ανάπαυση, ταραχή και ανησυχία. Πώς θα έλθει μαζί σου ο Θεός;

Πολλές ημέρες τώρα παρατηρώ έξω που πηγαίνω, ότι έρχονται δύο πέρδικες και καθίζουν εκεί στο παγκάκι· πότε πιό πάνω, πότε πιό κάτω, όλο τις βλέπω να τριγυρίζουν εκεί. Γιατί δεν έρχονταν και άλλοτε; γιατί δεν έρχονταν και τα περασμένα χρόνια, μόνο τώρα κάθε μέρα έρχονται; Διότι βλέπουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος. Εμείς, αδελφές, δεν βλέπουμε τον κίνδυνο που έρχεται εναντίον της ψυχής μας; Δεν βλέπουμε ότι ο διάβολος γίνεται όργανο, για να απορροφήσει την πνευματική μας δύναμη. Ποιός το σοφίζει αυτό το πουλί; ποιός του έλεγε τόσα χρόνια να μην έρχεται και τώρα δεν φεύγει από εκεί; Κανείς· με τη γνώση του· καταλαβαίνει ότι σ' αυτό το μέρος θα βρει τη γαλήνη, θα βρει -την ησυχία. Εμείς είμαστε λογικοί άνθρωποι, αφιερωμένοι στον Θεό. Γιατί να τρέχουμε εκεί που είναι ο κίνδυνος; Γιατί να μην ασπαζόμαστε τη σιωπή; Γιατί να μην κυνηγούμε την υπακοή; Γιατί να μην έχουμε την αγάπη, την υπομονή, την ομόνοια, με τα οποία θα αποφύγουμε τους κινδύνους και θα φέρουμε τη θεϊκή δύναμη μέσα μας;

Έμενα, μου κάνει εντύπωση αυτό το πράγμα· έκπληκτος γίνομαι· ένα πουλί να καταλαβαίνει τον κίνδυνο! του δίνει σοφία ο Θεός· του δίνει στόχαση, ότι σ' αυτό το μέρος δεν έχει φόβο να βλαφτεί.

Δεν μας φθάνει, αδελφές, να πούμε ότι ήλθαμε στο στάδιο της αγίας Τεσσαρακοστής και εξασφαλιστήκαμε με τη νηστεία που κάνουμε διότι η νηστεία αυτή δεν είναι άλλο παρά μια αλλαγή φαγητών. Άλλη νηστεία να κάνουμε· διότι λέει και το στιχηρό, «νηστεία δεν είναι μόνον η αποχή των βρωμάτων, αλλά εγκράτεια γλώσσης, θυμού αποχή, καταλαλιάς, ψεύδους...» αυτά να αποφύγουμε, αδελφές. Διότι δεν θα μπορέσουμε να δικαιολογηθούμε τότε ενώπιον του πανδήμου δικαστηρίου και να πούμε ότι δεν τα ξέραμε. Όταν τηρείς λοιπόν αυτά, ευθύς ως θα ειπείς: «Κύριε των δυνάμεων, έλα μαζί μου...» αμέσως ένας άγγελος έρχεται πλησίον σου. Έρχεται και ο διάβολος από πίσω, αλλά ο άγγελος είναι ισχυρότερος. Και να μην πεις ποτέ, ο διάβολος με παρακίνησε και έκανα εκείνο το κακό, ή είδα τον άλλο και παρακινήθηκα και εγώ. Διότι δεν γελιέται ο Θεός· τον άγγελο που σου έδωσε φύλακα και σε φυλάει νύκτα - μέρα, γιατί δεν τον ακούς, αλλά μόνον

ακούς τον Σατανά; Δωρεάν μας φυλάει ο άγγελος μέρα και νύκτα. Όμως επειδή αδυνατούμε να κάνουμε το αγαθό, αδυνατεί και ο άγγελος και φεύγει μακριά μας. Αλλά ο διάβολος που μένει πλησίον σου καλό θα σου κάνει; Προσέχετε! διότι η ζημιά είναι μεγάλη και όταν σεις ζημιώνεσθε, η λύπη μου είναι άπειρη. Διότι δεν θέλω να χαθεί καμία σας. Αν χαθώ εγώ, δεν με νοιάζει· αν χαθεί όμως μια από σας, η λύπη μου θα είναι πολύ μεγάλη...

Να προσέχετε! Όπου είναι η δύναμη, εκεί να τρέχετε· να φεύγει κάθε είδος κακίας, το οποίο θα σας φέρει σκότος και ταραχή. Ποιά είναι η δύναμη; ο Χριστός! εκεί να τρέξεις. Σου έτυχε κάτι; τρέξε στη προσευχή, τρέξε στο Χριστό. Και πώς δεν πας στο Χριστό; πώς δεν τρέχεις στη προσευχή; η προσευχή, είναι το πάν, εκεί είναι η δύναμη, εκεί είναι η βοήθεια. Τρέξε λοιπόν στον βοηθό, τρέξε εκεί που υπάρχει δύναμη.

Η προσευχή είναι σαν μία θωράκιση, είναι σαν ένα ισχυρό όπλο και ενίσχυση, για να αποφεύγουμε τον Σατανά και να μη γινόμαστε παιχνιδάκι του. Από πού έρχεται η δύναμη; από το Χριστό! Ο Χριστός μου είναι δύναμη... τρέξε λοιπόν φώναζε το Χριστό να σε βοηθήσει. Προσπαθήσετε να αγιασθείτε, να φωτιστείτε,... επικαλείσθε τον Χριστό να σας γίνεται βοηθός σε όλα και συνήγορος. Εμείς έχουμε αγγέλους και μας φυλάγουν ο βασιλέας μας, μας έδωσε από έναν άγγελο φύλακα. Λοιπόν αποφεύγετε τον Σατανά· τρέχετε στον Χριστό. Οτιδήποτε σας συμβεί, η παρηγοριά σας να είναι ο Χριστός· εκεί είναι η δύναμη. Θέλω να γίνετε τέκνα του επουρανίου βασιλέως· θέλω να σας δω όλους στη βασιλεία των ουρανών.

Πηγή: Αγίου Ανθίμου του Χίου, Πνευματικές διδασκαλίες.